

[Henning Philipsen.]

omstændighed, at boligbyggeriets finansiering overlades til privatkapitalen, kommer i dette tilfælde til ikke kun at skade en befolkningsgruppe, nemlig lejerne, boligtagerne, men hele samfundet.

Det forekommer mig, at netop udviklingen i boligsektoren — eller indviklingen, om man vil — understreger nødvendigheden af, at samfundet får en afgørende indflydelse på styringen af kapitalens bevægelser og ikke kun i den offentlige sektor, men i nok så høj grad i den private sektor. Vi finder det derfor særdeles nødvendigt, at vi hurtigst muligt kommer i gang med drøftelserne om, hvordan den langsigtede boligpolitik skal udformes og tilrettelægges. Vi skal af den grund have såvel dette som de øvrige forslag, der kun er nødløsninger og lapperier, gennemført snarest, så vi kan komme i gang med det langsigtede.

Jeg skal til slut gøre den bemærkning, at vi i mit parti gerne vil overveje, om sammensætningen af det af ministeren påtænkte udvalg om det langsigtede nu er den rigtige. Det er et spørgsmål, som det ville være gavnligt at få klaret af ret hurtigt.

Jeg skal med disse bemærkninger tilsige mit partis hurtige og velvillige behandling af forslaget i udvalget.

Boligministeren (Helge Nielsen): Må jeg først takke samtlige ordførere for den meget positive og velvillige modtagelse, dette forslag til ændring af boligsikringsloven har fået her ved første behandling.

Der er nævnt mange ting, som jeg er enig i kan være problemer. Dem kan vi tage op i det kommende udvalgsarbejde for at se på, om der er mulighed for at gøre forskellige paragraffer og forskellige af de foreslåede ordninger bedre og lettere at administrere. Vi er helt naturligt ganske åbne for sådanne gode råd, men vi mener selv i boligministeriet, at det forslag, vi her har fremlagt, i høj grad imødegår nogle af problemerne i den økonomiske kritesituation, som hr. Bendix omtalte.

Jeg skal blot svare på nogle enkelte af de spørgsmål, der er rejst her ved første behandling. Der er en del af ordførerne, der har ment, at disse ordninger vil give yderligere administrativt besvær, at der ikke er tale om administrative lettelser. Jeg er ikke

enig i denne vurdering, og jeg kan da også nævne, at vi helt naturligt har diskuteret dette lovforslag igennem med kommunerne, da de jo har stor interesse i denne administration. Jeg tror derfor ikke, at det er kommunernes opfattelse, at det vil give yderligere administration. Det er netop meget væsentligt og vigtigt, at vi undgår disse efterreguleringer i så høj grad, som det nu er muligt; det er dem, der har givet kommunerne det allerstørste besvær og lejerne nogle meget store ubehageligheder.

Jeg må til hr. Bendix og andre sige, at man må erkende, at da VKR-regeringen foreslog byrdefordelingen imellem kommunerne og staten med hensyn til boligsikringslovgivningen ændret i sidste samling, så stemte det nuværende regeringsparti imod, idet vi fandt, at det ikke var rigtigt og retfærdigt. Vi ville meget gerne være gået videre nu; men de økonomiske muligheder har gjort, at vi kun kunne gå til 40-60 pct. og samtidig give kommunerne den fremrykning med et kvartal af refusionen af boligsikringen, som der er tale om. Dermed tager vi højde for de udgifter, kommunerne her er kommet i, og gør det under hensyn til det indtægts- og låneloft, som folketinget har pålagt kommunerne at overholde.

Der er en del af det, hr. Guldberg her har sagt, som jeg kan være enig i; men der er også ting, som jeg ikke helt kan godkende. Jeg forstår ikke rigtig hr. Guldbergs bemærkninger om, at han godkender den sociale boligbevægelse, men ikke den sociale byggebevægelse. Man kunne næsten få en fornemmelse af, at det i høj grad var de sociale boligselskaber, der selv byggede. Men hr. Guldberg ved jo, at i næsten 90 pct. af de sociale boligselskabers byggeri er det private bygherrer, som bygger, de samme, som bygger for de private selskaber.

Jeg mener ikke, at denne lov særlig viser omsorg for de sociale selskaber — bortset fra at vi jo må konstatere, at hovedparten af alt udlejningsbyggeri i de seneste år er bygget af de sociale selskaber, og at den største del af hjælpen derfor helt naturligt går til disse selskabers byggerier. Selv om jeg helt klart har en kærlighed til de sociale selskaber, som jeg ikke lægger skjul på, er der altså ikke i dette her nogen grund til mistanke. Hjælpen gives frit og lige til alt udlejningsbyggeri.